

Het heiligenboek

Jozef Moscatti. *God in de anatomiezaal* Tom Zwaenepoel

Giuseppe (Jozef) Moscatti wordt in 1880 geboren in een adellijke juristenfamilie in het Italiaanse Benevento. Tijdens zijn studies geneeskunde in Napels slaagt hij erin om zijn katholieke geloof te verdiepen. Vanaf 1904 is hij aan de slag aan het beroemde Napolitaanse ziekenhuis Santa Maria del Popolo. Hier wordt hij geconfronteerd met alle aspecten van lichamelijk en geestelijk lijden. Hier komt hij tot het besef dat het menselijke wezen nietig en broos is en een spelel van zoveel factoren, waarover de mens geen macht heeft.

Jozef doceert ook biochemie en anatomische pathologie aan de *università cattolica*, waar hij zich ontpopt als voorloper van de moderne biochemie. In universitaire kringen geniet hij veel aanzien. Bij zijn patiënten is hij heel geliefd. Zijn motto luidt: „Niet de wetenschap, maar de liefde heeft de wereld veranderd.” Tijdens zijn begrafenis (1927) wordt hij al de ‘heilige arts’ genoemd. Het volk heeft de signalen die Jozef tijdens zijn leven heeft uitgestraald, als bode van God, op passende wijze opgevangen en geïnterpreteerd.

Jozef Moscatti is een sterke persoonlijkheid. Als praktiserend katholiek komt hij uit voor zijn overtuiging en vroomheid. Hij

gaat dagelijks naar de mis en brengt vele uren door voor het tabernakel. Zijn beroep beschouwt hij als een priesterdienst aan de lijdende, zoekende en vragende medemens. Zo ontfermt hij zich over de behoeftige zieken, die bij hem niet hoeven te betalen. Hij is het alternatief voor de carrièrearts die omwille van het geld of de carrière van de ene naar de andere ziekenkamer huppelt en nauwelijks oor heeft voor de verzuchtingen en vragen van de patiënt. Moscatti neemt zijn tijd tijdens de consultaties, knoopt een gesprek aan, ook in de moeilijkste omstandigheden. Daarmee geeft hij de zwakke het gevoel dat hij of zij nog steeds meetelt. Telkens opnieuw ontmoet de zieke de mens die in de arts verborgen zit.

Bij het uitbarsten van de Vesuvius (1906) en het uitbreken van de cholera-epidemie (1911) begeeft Jozef zich persoonlijk in de gevarezone om de mensen in veiligheid te brengen. Als chef-arts komt hij in aanraking met de zieke en verwonde soldaten van de Eerste Wereldoorlog. Als universiteitsprofessor heeft hij vooral aandacht voor de opleiding van jonge artsen en aarzelt hij niet om misbruiken aan te klagen. In de anatomiezaal stelt hij vragen als „Wat zijn wij? Hoe zullen we sterven?” Met dergelijke vragen probeert hij de

geneeskunde te ‘humaniseren’. Hij is er zich van bewust dat achter elk gezicht van een zieke, lijdende mens, een boeiend levensverhaal verborgen zit. Iedere patiënt heeft zijn eigen gevoelens, zijn eigen vragen.

Zoals Johanna Beretta Molla (1922-1962) maakt Moscatti van het artsberoep zijn roeping. Met zijn aandacht voor de lijdende mens en zijn bewuste keuze voor het leven concretiseert hij evangelische waarden. Hij respecteert het menselijke leven, vanaf de conceptie tot de natuurlijke dood. Hij leert, ook de ‘moderne mens’, dat niemand het recht heeft om te oordelen over leven of dood, niet bij het begin en niet op het einde. Euthanasie maakt plaats voor palliatieve begeleiding. Tijdens de laatste levensdagen van de patiënten krijgt het leven zijn diepste betekenis.

In zijn homilie naar aanleiding van de zaligverklaring drukte paus Paulus VI zijn hoop uit dat Jozef Moscatti het voorbeeld zou zijn van „alle professoren die belast zijn met de wetenschappelijke vorming van de jeugd”. Moscatti’s levensverhaal toont de ‘moderne mens’ dat de plaatsen die toegewijd zijn aan het onderzoek ook „scholen voor een ‘hogere’ leven” kunnen zijn. Voorts typeerde paus Montini de nieuwe

zalige als volgt: „Hij was een man van het gebed. Hij bad steeds. De eucharistieviering was de zon van zijn leven. Uit deze genadebron schiep hij de kracht voor zijn heroïsche liefde voor God en een onbaatzuchtige dienst aan de medemens.”

Tom Zwaenepoel, *Het Heiligenboek. Levenswijsheid van honderd en enige heiligen*, Lannoo, Tielt, 2008, 345 blz., 19,95 euro, ISBN 978 90 209 8041 7.

Omroep

22 mei, 9 uur, Braambos via VRT één (herhaling omstreeks 23 uur via *Canvas*). Na de spirituele actualiteitsrubriek *Close-up* aflevering 3 van de serie *Sacramenten zijn hartopeners*. Twee jaar lang plaatst de Vlaamse Kerk de zeven sacramenten in de kijker. De eucharistie is het laatste sacrament dat Braambos dit jaar onder de aandacht brengt. *Spirituele leiders* is een acht-delige reportageserie in de katholieke Kerk. In de eerste aflevering vandaag staan kardinaal Martini, een van de grote inspiratoren van de gelovigen in deze tijd, en zijn project *Samuël* centraal. In België organiseert de Oude Abdij in Drongen sinds jaren het *Samuël*-project, een initiatief van kardinaal Martini. Het project, dat telkens een jaar duurt, helpt jongeren hun roeping op het spoor te komen en leert hen keuzes te maken in het leven. In Nederland is er sinds een jaar of twaalf een variant: het *Peregrinus*-project.

De vrome kudde

Zo kun je het ook zeggen (bis) Ingezonden door Frans Boogaerts

Bloemlezing van verschrijvingen, geput uit brieven die werden verstuurd naar de dienst Welzijn-Huisvesting in een Vlaamse stad.

Ruim zes jaar ben ik getrouwd met een kind van zes jaar.

De wc is lek aangezien we met dertien wonen.

Wilt u naar mijn bovenkamer laten kijken, want die zit vol nare beesten.

Ik heb zo'n last van mieren in mijn fundamenten.

Het vocht dringt door de muren van mijn schoonmoeder die helemaal al beschimmeld en verrot is.

Mijn man ligt met brongieters en mijn borsten piepen ook al.

Ik lig al twee weken in bed met igias, ik hoop dat ik het goed schrijf, anders denkt ge nog dat het een Poolse violist is.

Weleerwaarde burgemeester, hiermede kom ik u een aanzoek doen om uw welwillende goedheid. Mijn woning wordt te klein, want ik krijg ieder jaar een kind bij. Daar moet u iets aan doen, want ik ben niet bij machte.

Mijn vochtontwikkeling in mijn huiskamer is niet meer uit te houden.

Ik heb een lekhaasje op zolder die naar beneden is gekomen.

De hond blaft de hele avond en met de kat is het hetzelfde geval.

zenuw- trek	↓	bewonderaar	↓	verbod	onbehaard	↓	slaap- plaats	↓	zuivel- product
rijst- gerecht		hijs- werktuig			levens- lucht	→		5	↓
↙					plaats in Frankrijk				
bioscoop	→	6					lidwoord	→	
							hard gesteente		
knaag- dier	plotseling		nakome- ling	→		4		lofdicht	
			mode- trend						
↙					2		kleding- stuk	→	
							spil		
konings- zoon		oud- Peruaan		kiem	→				open plek in bos
				droog					
↙							vlug	→	3
							toilet- gerei		
enig	→			8			pers. vnw.		zangnoot
personal computer	→	1	foto- toestel	→					
dieren- verblijf									
↙					hoofd- deksel v.e. bisschop	→		7	

Tijdschriften van 'De Puzzelaar' vindt u in de perswinkel.

© De Puzzelaar

DE PUZZELAAR

Oplossing van de puzzel van vorige week: SUPERMAN

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

In onze Kerk mag best wat meer gelachen worden. Dat blijkt ook de uitdrukkelijke wens van heel wat lezers. Die proberen we in deze rubriek op hun wensen te bedienen. Wekelijks één of meerdere mopjes, leuke anekdotes, bedenkingen, woordspelingen... Kent u er nog een leuke? **KERK & leven · Vrome Kudde**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen, fax 03 210 08 49, e-mail devromekudde@kerknet.be.